

værdi for det danske samfund, er bedre end den traktat, vi kender i dag, og derfor bør man efter min bedste opfattelse ikke sige nej til den.

Men skulle det alligevel ske, står vi i en situation, hvor Danmarks fremtid er svækket, hvor Danmarks indflydelse på alle de beslutninger, der har stor betydning for os, vil være svækket, og hvor vi vil bevæge os mod sidelinjen, og en sådan udvikling mener jeg ikke at vort samfund – hverken vore unge eller vore midtplacerbare mennesker her i tilværelsen eller vore ældre – er tjent med, for vi har noget at byde på.

Det er også det, der er min afgørende pointe: De miljøambitioner, vi har, kan også sætte sig spor i Europa med den nye Amsterdamtraktat, vi kan få og får ved et ja. Det er det, der er min pointe.

Og det bliver utrolig usikkert og vanskeligt for Danmark at håndtere en nejsituation, og vi kommer ikke uden om – for at runde det af – at Danmark så skal sige: Hvad vil vi så ikke være med til? Og der er ikke meget, hvor det har mening at stå udenfor, når vi ser på de værdier, vi selv har og selv lægger afgørende vægt på i vort samfund.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I forhold til tidligere kan jeg føle, at statsministerens argumentation har taget en drejning – ikke tidligere i dag, men for nogle måneder siden var det beskæftigelsesspørgsmålet, statsministeren kørte hårdt frem med. Men nu har det så vist sig, at beskæftigelsespolitikken i EU bliver ret pauver og nok ikke vil skaffe mange af de 18 millioner arbejdsløse i EU-landene i arbejde, så nu er det miljø sagen, statsministeren slår meget på, og da vi alle sammen gerne vil have et godt miljø, ved statsministeren, at det er et plusord.

Men der er en lang række grunde til, at vi skal stemme nej til Amsterdamtraktaten, og jeg har været inde på nogle af dem, og jeg har ikke tid til at komme ind på andre, men vil blot sige, at udvidelsesforhandlingerne håber jeg da at statsministeren er enig med Dansk Folkeparti i går i gang ret snart. Er det faktisk ikke meningen, at de skal sættes i gang ved årsskiftet, 6 måneder efter afslutningen af forhandlingerne om Amsterdamtraktaten?

Og jeg håber, at statsministeren er enig med mig i, at de udvidelsesforhandlinger skal fortsætte uanset udfaldet af den danske folkeafstemning den 28. maj. Jeg håber ikke, regeringen har skiftet kurs på det område og nu siger,

at hvis Danmark stemmer nej, så tager man det som gidsel og siger til befolkningen: Hvis I stemmer nej, så får I ikke en dansk regering, der kæmper for en udvidelse.

Jeg håber, at vi til afslutning i det mindste lige kan få en bekræftelse på, at sådan forholder det sig ikke.

Udenrigsministeren (Poul Nyrup Rasmussen, fg.):

Det kan jeg ikke bekræfte over for hr. Thulesen Dahl, for det ville være forkert af mig. Vi kan ikke sige, at verden vil se ud, som den plejer, hvis Danmark teoretisk set skulle gå hen og stemme nej den 28. maj næste år, for det vil uundgåeligt få konsekvenser også for udvidelsesforhandlingerne. Og det vil i bedste fald betyde en forsinkelse, og i værste fald vil de standse, fordi hvert eneste af de 15 lande, der har forhandlet om Amsterdamtraktaten, meget klart har for sig, at Amsterdamtraktaten er grundlaget for udvidelsen med de østeuropæiske lande.

I Amsterdamtraktaten er der jo meget klare bestemmelser om respekten for menneskerettigheder og meget klare bestemmelser om, hvordan man bør behandle minoriteter, og meget klare bestemmelser om beskæftigelse og miljø – som vi var inde på før – og forbrugerpolitik osv.

Hele den nye traktats sammensætning, Amsterdamtraktatens udformning, er jo sket netop for at berede udvidelsen, det store fredsprojekt, og derfor hænger de to ting sammen: Et ja til Amsterdamtraktaten er også et ja til, at vi kan få et fredeligere Europa, der er holdbart også i næste århundrede. De to ting hænger meget nøje sammen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 468

4) Til justitsministeren af:

Frank Aaen (EL):

»Finder ministeren det betryggende i forlængelse af svar på spørgsmål nr. S 2641, 2642 og 2643, at vicesstatsadvokaten for Viborg og politiet i Århus under en efterforskning af et større selskabstømmerkompleks er nået frem til at opgive tiltale mod en advokat med den begrundelse, at det ikke er overvejende sandsynligt, at den pågældende måtte kunne indse, at selska-